

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 35.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867667792/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

tryk: — »End mere, det er 3 Aar o. s. v., ønskede Jeg den Punkt oplyst, til hvem og af hvem bemeldte Opfordringer skulde være gjorte. Ere de sendte til Si. Biskop Blok, kan det ikke feile, at Vedkommendes Fremstilling maa findes blant hans Embeds Papirer, og skulde de være indsendt til Kanselliet, vil det ikke være vanskeligt, fra dette Kollegium at erholde fornøden Underretning. Da deres Velædelhed uden Tvivl er nøie bekendt med alt, hvad som vedkommer Sagen, vilde De tilgive, at Jeg, paa Grund af denne Forudsætning, forårsager Dem Uleilighed med denne Anmodning. — I øvrigt vil Jeg ikke nægte, at det skulde været mig særdeles behageligt, hvis de, istædet for at drage denne Sag for Publicum, havde paa anden Maade søgt at gjøre mig opmærksom paa denne Forsømmelse. Saa gavnlig Jeg anseer Publicitet til at rette og forebygge Misbrug, saa tillade De mig dog denne Formening, at dette Middel bør kun da anvendes, naar alle andre, enten ere befundne, eller kunde ventes i Fremtiden frugtesløse. Jeg vilde anseet det som et Beviis paa deres Velædelheds Tillid til min Karakter, hvis det havde behaget dem i privat Skrivelse at melde mig denne Uorden, og takket dem for den her givne Leilighed til at efterkomme en af mit Embeds vigtigste Pligter, hvorfor Jeg anseer den at vaage over Ungdommens Dannelse og Veiledning til Kundskab. Nu Sagen engang er offentlig paatalt og dragen for Publicums Domstol, vil dette vel og blive Stedet, hvor den videre bør forhandles.

Roeskilde d. 5te Februar 1804.

Ærbødig
A. Birch.

Grundtvig fandt Indholden af dette Brev underlig, som manglende lokal Kundskab, der burde være den Præmissee, hvoraf Konklusjonen, om dette Skridt var rigtigt eller ei, skulde udledes; — men Jeg undrer mig ei saameget over Brevets Indhold som Brevet selv, da Jeg ei seer Grunden, hvi man skulde henvende sig til Anmelderen, naar man ingen Beskyldning vilde fremføre for Usandhed.

Grundtvig svarede som følger:

Ærbødigst 23de Febr. 1804.
Promemoria.

Først d. 21de d. M: erholdt Jeg D: H: meget ærede af 5te Februar, og kun paa Grund heraf er Jeg vis paa, De tilgiver, Jeg